

T.C.
BAŞBAKANLIK
KANUNLAR VE KARARLAR
GENEL MÜDÜRLÜĞÜ

Sayı : B.02.0.KKG.0.10/101-872/3065

Ankara

28 / 6 / 2004

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı'nca hazırlanan ve Başkanlığınıza arzı Bakanlar Kurulu'nca 15/6/2004 tarihinde kararlaştırılan "Yenilenebilir Enerji Kaynaklarının Elektrik Enerjisi Üretimi Amaçlı Kullanımına İlişkin Kanun Tasarısı" ile gerekçesi ilişikte gönderilmiştir.

Gereğini arz ederim.

Recep Tayyip ERDOĞAN
Başbakan

Eki :

- 1- Kanun Tasarısı
- 2- Gerekçe (Genel-Madde)

T.B.M.M. BAŞKANLIĞI	
Tali Kom.	Adalet
	- Plan ve Bütçe
Esas Kom.	Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji
Tarih	1.7.2004-1/846
K. Md.	10/101-872/3065
BAŞKAN	N.P.

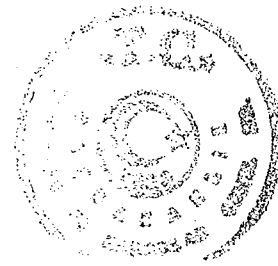
GENEL GEREKÇE

Dünyada sanayileşmenin hızlı gelişimi, nüfusun büyük artış göstermesi, yeni teknolojilerin kullanıma soktuğu makine ve araç çeşitlenmesi gibi faktörler enerjiye duyulan ihtiyacı her geçen gün artırmaktadır. Bugün ihtiyaç duyulan enerjinin büyük bir kısmı kömür, petrol ve doğal gaz gibi fosil yakıtlardan sağlanmaktadır.

Yenilenebilir enerji kaynaklarından çok eski çağlardan beri yararlanılmaktadır. Buharlı makinelerin keşfi ile başlayan sanayileşme yenilenebilir enerjinin kullanımının azalmasına neden olmuştur. Fosil kökenli yakıtlar, işletim maliyetlerinin yüksek olmasına rağmen ilk yatırım maliyetlerinin ucuzluğu ve üretim teknolojilerinin gelişmiş olması nedeniyle son iki yüzyıldır yaygın olarak kullanılmakta olup yenilenebilir enerji kaynakları karşısında önemli bir üstünlüğe sahip olmuşlardır. Petrol ve kömür egemenliğine dayanan enerji çağı, yıllarca sorunsuz devam etmiş ancak, 1973 petrol krizi ilk kez enerji kaynakları konusunda bir güvensizlik ortamı yaratmıştır. Bu güvensizlik ortamı bütün dünyada yeni ve yenilenebilir enerji kaynaklarına karşı yoğun bir ilgi gösterilmesine sebep olmuştur. 1980'lerin ortalarında petrol fiyatlarının düşmesiyle bu kaynaklara olan ilgi azalmış olmakla birlikte, petrol krizi sonucu gündeme gelen "enerji güvenliği" kavramı kalıcı olmuş ve "enerjinin çeşitlendirilmesi", enerji politikalarının vazgeçilmez unsurlarından biri haline gelmiştir. Bunun yanı sıra 1990'lı yıllarda ortaya çıkan çevre bilinci; fosil kaynaklara dayalı enerji üretim ve tüketiminin yerel, bölgesel ve küresel seviyede çevreye ve doğal kaynaklara doğrudan ve/veya dolaylı olumsuz etkilere neden olduğunun anlaşılmasını sağlamış, bu da atmosfere kirlilik yaratıcı emisyon vermeyen yenilenebilir enerji kaynaklarının yeniden destek görmesine yol açmıştır.

Sanayi devriminden bu yana insan faaliyetlerinin nicelik ve niteliğindeki hızlı değişim atmosferde önemli değişikliklere yol açmaktadır. 1980'li yılların sonlarından başlayarak insanın iklim sistemi üzerindeki olumsuz etki ve baskısını azaltmak için Birleşmiş Milletler (BM) öncülüğünde uluslararası seviyede çeşitli çalışmalar yapılmaktadır. Bu çalışmalar sonucunda BM tarafından geniş bir katılımı "İklim Değişikliği Çerçeve Sözleşmesi (İDÇS)", 1992 yılında Rio'da düzenlenen Çevre ve Kalkınma Konferansı'nda üye ülkelerin imzasına açılmış olup bu Sözleşme ile gelişmiş ülkelere, 2000 yılında sera gazı emisyonlarını 1990 yılı düzeylerine indirme yükümlülüğü getirilmiştir. 1997 yılında, İDÇS çerçevesinde Kyoto'da yapılan taraflar konferansında hazırlanan Kyoto Protokolü ile de imza sahibi ülkelere 2008-2012 yılları arasındaki dönem için sera gazı salınımlarını 1990 yılı seviyelerine göre en az %5 azaltma yükümlülüğü getirilmiştir. Bu doğrultuda, AB hem birlik olarak hem de üye ülkeler açısından %8'lik bir azaltma sağlayacağını kabul etmiştir. Bunun sağlanması için yenilenebilir enerji kaynaklarının öncelikli olarak geliştirilmesi gerekli görülmektedir. Bu doğrultuda, AB Komisyonu "Yenilenebilir Enerji Kaynakları Beyaz Bildirisi"ni ve 2001/77/EC sayılı Direktifini çıkararak 2020 yılına kadar genel enerji tüketimi içindeki yenilenebilir enerji payının %12'ye ulaşması hedeflenmiştir.

Konu ülkemiz açısından ele alındığında; söz konusu İDÇS'ne katılmamız Türkiye Büyük Millet Meclisi'nde 16 Ekim 2003 tarihinde kabul edilerek 21 Ekim 2003 tarihli ve 25266 sayılı Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe girmiştir.

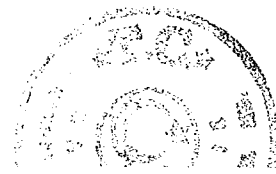
Avrupa Birliđi Müktesebatının Üstlenilmesine İlişkin Türkiye Ulusal Programı da Avrupa Birliđi'ne katılım sürecinde kısa ve orta vadede gerçekleştirilmesi öngörülen çalışmaları içermektedir. Ulusal Programda enerji konusunun yer aldığı 14 üncü Bölümde enerji alanındaki öncelikler listesinde, yenilenebilir enerji kaynaklarından sağlanan enerji üretiminin artırılması için bir program hazırlanması kısa vadeli öncelikler arasında bulunmaktadır. Programda gerek enerjide ithalat bağımlılığının azaltılması, gerekse arz güvenliğinin sağlanması amacıyla, yenilenebilir enerji kaynakların kullanımının artırılması, Türkiye ulusal enerji politikasının son derece önemli bir parçası olduğu vurgulanarak, bu bağlamda yenilenebilir enerji kaynaklarının kullanımının desteklendiğı belirtilmektedir. Bu konudaki en son hedef, yenilenebilir enerji kaynakları kullanımının, serbest piyasa mekanizması ve şartlarını zorlamadan artırılması ve desteklenmesi için gerekli yasal düzenlemelerin oluşturulmasıdır. Bu nedenle de, yeni bir yasal düzenlemeye ihtiyaç duyulmuştur.

Avrupa Birliđi ülkelerinde ve Amerika Birleşik Devletlerinde yenilenebilir enerji kaynaklarından olan hidrolik ve rüzgar, elektrik enerjisi üretiminde yaygın olarak kullanılmaktadır. Bu kaynakların kullanımına ülkemiz açısından bakıldığında, yenilenebilir enerji kaynakları açısından zengin potansiyele sahip olmakla birlikte, potansiyele göre kullanım oldukça düşüktür. 127,6 milyar kWh'lik ekonomik hidrolik kaynaklı enerji potansiyelinin ancak %35'lik kısmı işletmede, %8'lik kısmı inşaat halinde geriye kalan %57'lik kısmı ise çeşitli proje seviyelerinde değerlendirilmeyi beklemektedir. Bu potansiyelin ise ancak bir bölümünü kanal santralleri ile küçük rezervuarlı santraller oluşturmaktadır. Rüzgarda ise; 10 milyar kWh olan ekonomik potansiyelimizin hemen hemen tamamı değerlendirilmeyi beklemektedir. Konuya jeotermal kaynaklarımız açısından bakıldığında ise 500 MW'lık potansiyelimizin 20 MW'lık kısmı değerlendirilmiştir.

Güneş enerjisi uygulamaları açısından da ülkemiz oldukça uygun bir coğrafi konuma sahiptir. Yıllık ortalama güneşlenme süresi 2640 saat ve ortalama güneş enerjisi yoğunluğu 3.6 kWh/m²-gün'dür. Güneş pillerinin elektriksel uygulamaları yüksek maliyetleri nedeni ile kısıtlı olup günümüzde toplam kurulu güç 350 kW civarındadır. Gelecekte sağlanabilecek teknolojik gelişmelere paralel olarak, bu kaynaktan elde edilecek birim elektrik maliyeti düşeceğinden, 2010 yılından sonrası için diğer kaynaklar ile rekabet edebileceğı beklenilmekte ve buna bağılı olarak bu kaynaktan yararlanma olanakları da artabileceğinden bu konuda da çalışmaların yapılması gerekmektedir. Bütün bu açıklamalardan da görüleceğı üzere; yenilenebilir enerji kaynaklarımızın büyük bir kısmı değerlendirilmeyi beklemektedir.

Yenilenebilir kaynaklarımızın büyük potansiyeline rağmen, ülkemizde 2002 yılı sonu itibariyle, toplam 129.399,5 GWh elektrik üretiminin %73.9'unun konvansiyonel (fossil) kaynaklardan, %26'sının hidrolik, %0.1'inin jeotermal ve %0.04'ünün rüzgardan sağlandığı görülmektedir. Ancak özellikle hidrolik kaynaklı enerji payı tüm işletmede olan hidrolik tesisleri kapsamakta olup bu Kanun kapsamında tanımlanan yenilenebilir enerji kaynakları açısından bakıldığında oldukça düşük bir paya sahip olduğu görülecektir. Bugüne kadar yeterince değerlendirilemeyen bu kaynakların gerek ülkenin özkaynakları olması ve enerji ithalat bağımlılığını azaltması, gerekse çevrenin korunması, istihdam ve yerli teknoloji oluşturulmasına katkı sağlaması ve yenilenebilir kaynakların mevcut piyasa şartları içerisinde diğer enerji üretim sistemleri ile rekabetinin zor olması nedenleriyle, yenilenebilir enerji kaynaklarımızın ulusal bir politika oluşturularak desteklenmesine ihtiyaç vardır.

Bu nedenle, yenilenebilir kaynaklarımızdan elektrik üretiminin bir an önce arzulanan seviyede gerçekleştirilmesi için gerekli kanuni düzenlemelerin yapılması zorunluluk arz ettiğinden bu Kanun Tasarısı hazırlanmıştır.

Tasarı ile, yenilenebilir enerji kaynaklarından elektrik üretim ve tüketiminin yaygınlaştırılması, yerli kaynak olması sebebi ile dışa bağımlılığın ve yurt dışına gereksiz kaynak çıkışının azaltılması, sera gazı emisyonlarının azaltılarak uluslararası yükümlölüklerin yerine getirilmesi, yerel istihdam ve sosyo-ekonomik bütünleşmeye katkı sağlaması, kaynak çeşitliliği oluşturularak enerjide arz güvenliğine olumlu etki yaratılması, sınırlı olan fosil yakıt rezervlerinin korunarak kullanım sürelerinin uzatılması, sürdürülebilir kalkınmaya ve çevreye olumlu katkılar sağlanması gibi ülkemize bir çok olumlu etkileri olacaktır.

Tasarı ayrıca, yenilenebilir kaynak alanlarının belirlenmesini, korunmasını kullanılmasını ve üretilen enerjinin belgelendirilmesini ve yenilenebilir enerji kaynaklarından üretilen elektrik enerjisinin belirli bir süre için sabit fiyat uygulamaları ile alım yükümlölüğü getirilerek desteklenmesi hususlarını kapsamaktadır.

MADDE GEREKÇELERİ

Madde 1- Madde ile, Kanunun amacının, yenilenebilir enerji kaynaklarının elektrik enerjisi üretimi amaçlı kullanımının yaygınlaştırılması, yerli kaynaklar olduklarından kullanımları sonucu ithalata bağımlılığın azaltılması, bu kaynakların güvenilir, ekonomik ve kaliteli biçimde ekonomiye kazandırılması, fosil kaynak kullanımının azaltılarak fosil kaynakların kullanım ömürlerinin uzatılması, kaynak çeşitliliğinin artırılması, arz güvenliğine olumlu etki yaratılması, sera gazı emisyonlarının azaltılarak uluslararası yükümlülüklerin yerine getirilmesi atıkların değerlendirilmesi, çevrenin korunması ve bu amaçların gerçekleştirilmesinde ihtiyaç duyulan imalat sektörünün geliştirilmesi olduğu belirtilmektedir.

Madde 2- Maddede, Kanunun yenilenebilir enerji kaynak alanlarının korunması, bu kaynaklardan elde edilen elektrik enerjisinin belgelendirilmesi ve bu kaynakların kullanımına ilişkin usul ve esasları kapsadığı ifade edilmektedir.

Madde 3- Madde ile, Kanunda geçen kısaltma ve terimlerin tanımları verilerek bu tanımlara getirilmiş sınırlama ve açıklamalar ortaya konulmaktadır.

Madde 4- Madde ile, kaynak alanları üzerinde enerji dışındaki tasarrufların veya bu alanlardaki toplam potansiyelin değerlendirilmesini kısıtlayıcı plansız enerji yatırımlarının önlenmesi kapsamında, kamu veya Hazine arazilerinde yenilenebilir enerji kaynaklarının ekonomiye kazandırılması açısından, bu alanların kullanımını ve verimliliğini etkileyici imar planlarının düzenlenemeyeceği ve ayrıca kamu kurum ve kuruluşlarından gerekli görüşlerin alınması hükmüne bağlanmaktadır.

Madde 5- Madde ile, üretilen elektrik enerjisinin kaynak türünün ortaya konulabilmesi ve enerji ihraç imkanlarının doğması halinde, enerji ihracatının önünü açmak amacıyla üretim lisansı sahibi tüzel kişilere Yenilenebilir Enerji Kaynak Belgesi adı altında bir belge verilmesi ve bu belgeye ait usul ve esasların yönetmelikle düzenlenmesi öngörülmektedir.

Madde 6- Madde ile, ülkemizin yenilenebilir enerji kaynaklarına ait yatırımlarının yönlendirilmesi, girişimcilerin önünün açılması, ulusal şebekenin durumu ve kısıtları da dikkate alınarak uzun yılları içeren projeksiyonun yayınlanması hükmü yer almaktadır.

Madde 7- Madde ile, yenilenebilir enerji kaynaklarına ait yatırımların bir an önce gerçekleştirilerek bu kaynaklardan üretilecek enerjinin kullanımının yaygınlaştırılmasını sağlayıcı destek mekanizmalarıyla ilgili hususlar düzenlenmektedir.

(a) bendi ile, yenilenebilir enerji kaynaklarından üretilen elektrik enerjisinin, perakende satış lisansı sahibi tüzel kişiler tarafından, maddede belirtilen şartlarda tesis edilen ikili anlaşmalar çerçevesinde satın alınacağı hükmüne bağlanmaktadır. Ayrıca, sanayi üretimlerindeki enerji girdi maliyetlerinin payının artmaması ve dünya piyasalarında rekabet şansının azalmaması için serbest tüketicilere alım zorunluluğu getirilmeyerek sadece perakende satış lisansı sahibi tüzel kişilere alım yükümlülüğü getirilmektedir.

(b) bendi ile, yenilenebilir enerji kaynaklarından üretilen elektrik enerjisinin tüketiminin sağlanması için perakende satış lisansı sahibi tüzel kişilerin almakla yükümlü oldukları miktar oransal olarak belirlenmektedir.

(c) bendi ile, yenilenebilir enerji kaynakları yatırımlarının konvansiyonel sistemlere göre daha yüksek ilk yatırım maliyetleri içermesi ve süreklilik arz etmeyen (kesintili) enerji üretim özelliğine sahip olması, bu kaynakların piyasa mekanizması içerisinde işletmenin ilk yıllarında rekabet şansını azaltması gibi olumsuzlukların ortadan kaldırılarak, yenilenebilir enerji kaynaklarının özellikleri göz önüne alınarak, kaynak bazında belli bir süre için Kanun kapsamındaki tesislerin piyasa şartlarında diğer enerji kaynaklarına karşı korunmasına yönelik destek mekanizmalarını içermektedir. Gerek Kanun kapsamındaki yenilenebilir enerji kaynaklarından elektrik üreten girişimcilerin önlerini görmeleri, gerekse piyasada oluşan elektrik fiyatlarının yükselmesine meydan vermeyecek şekilde, nihai tüketicilerin ihtiyaçlarını piyasa şartlarının üzerindeki bir bedelle alma yükümlülüğüne sokmamak açısından tavan fiyatları içeren bir fiyatlandırma mekanizmasına yer verilmiştir. Teknolojik gelişmelere paralel olarak yatırım maliyetlerinin de düşeceği öngörüsü ile destek mekanizmasının 2011 yılının sonuna kadar geçerli olacağı hükme bağlanmaktadır.

(d) bendi ile, öncelikle (b) bendinde belirtilen alım yükümlülüğü oranına ulaşılması hedeflenmekte olup bu hedefe ulaşılması için öncelikle bu bentte belirtilen süreyi tamamlamamış olanlardan ve (c) bendinde belirtilen fiyat aralığında alınacağı, (b) bendinde belirtilen orana ulaşamaması halinde ise işletmede belli süresini dolduran ve genel anlamda işletme ve bakım giderlerini içeren bedellerle diğer enerji kaynakları ile piyasa şartlarında rekabet edebilecek, bir başka deyişle kendi ayakları üzerinde durabilecek yapıya kavuşmuş tesisler olacağından, Kanun kapsamındaki diğer tesislerden piyasa fiyatlarının üzerinde olmamak şartıyla karşılanacağı hükme bağlanmaktadır.

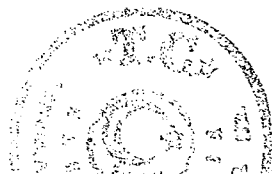
Madde 8– Maddenin birinci fıkrası ile, belirli bir kurulu güce kadar izole olarak çalışacak hidroelektrik tesisler için bürokratik işlemlerin azaltılması ve girişimcilerin önünün açılarak belirli bedeller ödmeden bu kaynakların kullanımının bir an önce sağlanmasına yönelik kolaylıklar getirilmesi öngörülmektedir.

Maddenin ikinci fıkrası ile, Kanun kapsamındaki enerji üretim tesis yatırımları, yurt içi imalat sektörünün geliştirilmesi, yerli kaynak kullanımının azami düzeyde gerçekleştirilmesi ve AR-GE çalışmalarının desteklenmesi gibi hususlar, gerek istihdam ve katma değer yaratması gerekse teknolojinin gelişmesine katkı sağlaması yönünden teşvik mekanizmalarından yararlanması imkanı getirilmektedir.

Madde 9– Madde ile, girişimcilerin yenilenebilir enerji kaynakları sektöründe bir an önce yatırım yapmalarına yönelik kolaylıkların sağlanması açısından, bu kaynakların geniş sahalara yayılması ve/veya orman arazileri dahil Devletin hüküm ve tasarrufu altındaki arazileri kapsamaması sebebiyle, bir yandan yatırım dönemi için finansal yükün azaltılması sağlanırken diğer yandan kamunun uzun süreli gelirlerinin ortadan kaldırılmaması amacıyla, bu tür yatırımları gerçekleştiren girişimcilere yatırım dönemi sonrasında kamu arazileri için belli bir bedel ödeme yükümlülüğü getirilmektedir.

Madde 10– Madde ile, Kanunda belirtilen temel ilkelerin ve yükümlülüklerin uygulanması, yönlendirilmesi, izlenmesi, değerlendirilmesi ve alınacak tedbirlerin planlanmasında koordinasyonun Bakanlık tarafından yapılacağı hükme bağlanmaktadır.

Madde 11– Maddede, Kanunun 7 nci maddesinde yenilenebilir enerji kaynaklarından üretilen elektrik enerjisi kullanımının yaygınlaştırılmasına yönelik olarak perakende satış lisansı sahibi tüzel kişilere getirilen yükümlülüklerin yerine getirilmemesi halinde uygulanacak yaptırımlara ilişkin düzenleme yer almaktadır.

Madde 12- Madde ile, Kanuna göre çıkarılacak yönetmeliklerin hangi süre içerisinde ve kim tarafından çıkarılacağı hüküm altına alınmaktadır.

Geçici Madde 1- Madde ile, 4628 sayılı Elektrik Piyasası Kanununda öngörülen piyasa yapısının bir an evvel oluşması amacıyla gerekli bazı düzenlemeler yapılmaktadır. Madde ile ayrıca, işletmede olan tesisler için fırsat eşitliğinin sağlanması amacıyla desteklerden yararlanma süresinin belirlenmesine yönelik düzenleme getirilmektedir.

Geçici Madde 2- Madde ile, perakende satış lisansı sahibi kamu dağıtım şirketlerinin Kanunun 7 nci maddesi kapsamındaki yükümlülüklerden 1/1/2006 tarihine kadar muaf tutulacağı hükme bağlanmaktadır.

Geçici Madde 3- Madde ile, ülkemizin yenilenebilir enerji kaynaklarına ait yatırımlarının yönlendirilmesi, girişimcilerin önünün açılması, ulusal şebekenin durumu ve kısıtları da dikkate alınarak hazırlanacak ilk projeksiyonun hangi süre içerisinde kim tarafından çıkarılacağı hüküm altına alınmaktadır.

Madde 13- Yürürlük maddesidir.

Madde 14- Yürütme maddesidir.

YENİLENEBİLİR ENERJİ KAYNAKLARININ ELEKTRİK ENERJİSİ ÜRETİMİ AMAÇLI KULLANIMINA İLİŞKİN KANUN TASARISI

BİRİNCİ BÖLÜM

Amaç, Kapsam, Tanımlar ve Kısaltmalar

Amaç

Madde 1– Bu Kanunun amacı; yenilenebilir enerji kaynaklarının elektrik enerjisi üretimi amaçlı kullanımının yaygınlaştırılması, bu kaynakların güvenilir, ekonomik ve kaliteli biçimde ekonomiye kazandırılması, kaynak çeşitliliğinin artırılması, sera gazı emisyonlarının azaltılması, atıkların değerlendirilmesi, çevrenin korunması ve bu amaçların gerçekleştirilmesinde ihtiyaç duyulan imalat sektörünün geliştirilmesidir.

Kapsam

Madde 2– Bu Kanun; yenilenebilir enerji kaynak alanlarının korunması, bu kaynaklardan elde edilen elektrik enerjisinin belgelendirilmesi ve bu kaynakların kullanımına ilişkin usul ve esasları kapsar.

Tanımlar ve kısaltmalar

Madde 3– Bu Kanunda geçen;

- 1) Bakanlık: Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığını,
- 2) EPDK: Enerji Piyasası Düzenleme Kurumunu,
- 3) DSİ: Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğünü,
- 4) EİE: Elektrik İşleri Etüt İdaresi Genel Müdürlüğünü,
- 5) TEİAŞ: Türkiye Elektrik İletim Anonim Şirketini,
- 6) MTA: Maden Tetkik ve Arama Genel Müdürlüğünü,
- 7) TETAŞ : Türkiye Elektrik Ticaret ve Taahhüt Anonim Şirketini,
- 8) Yenilenebilir enerji kaynakları (YEK): Hidrolik, rüzgar, güneş, jeotermal, biyokütle, biyogaz, dalga ve gel-git gibi fosil olmayan enerji kaynaklarını,
- 9) Biyokütle: Organik atıkların yanı sıra bitkisel yağ atıkları, tarımsal hasat artıkları dahil olmak üzere, tarım ve orman ürünlerinden ve bu ürünlerin işlenmesi sonucu ortaya çıkan yan ürünlerden elde edilen katı, sıvı ve gaz halindeki yakıtları,
- 10) Jeotermal kaynak: Yer kabuğundaki doğal ısı nedeniyle sıcaklığı sürekli olarak bölgesel atmosferik ortalama sıcaklığın üzerinde olan, erimiş madde ve gaz içerebilen doğal su, buhar ve gazlar ile kızgın kuru kayalardan elde edilen su, buhar ve gazları,
- 11) Bu Kanun kapsamındaki yenilenebilir enerji kaynakları: Rüzgar, güneş, jeotermal, biyokütle ile kanal veya nehir tipi veya rezervuar alanı onbeş kilometrekarenin altında olan hidroelektrik üretim tesisi kurulmasına uygun elektrik enerjisi üretim kaynaklarını,
- 12) Türkiye ortalama elektrik toptan satış fiyatı: Yılı içerisinde ülkede uygulanan ve EPDK tarafından hesap edilen elektrik toptan satış fiyatlarının ortalamasını,

ifade eder.

İKİNCİ BÖLÜM

Yenilenebilir Enerji Kaynak Alanlarının Belirlenmesi, Korunması, Kullanılması ile Yenilenebilir Kaynaklardan Elde Edilen Elektrik Enerjisinin Belgelendirilmesi

Kaynak alanlarının belirlenmesi, korunması ve kullanılması

Madde 4- Bu Kanunun yürürlük tarihinden sonra kamu veya Hazine arazilerinde yenilenebilir enerji kaynak alanlarının kullanımını ve verimliliğini etkileyici imar planları düzenlenemez. Elektrik enerjisi üretimine yönelik jeotermal kaynak alanlarının belirlenmesi, korunması ve kullanılmasına ilişkin usul ve esaslar yönetmelikle düzenlenir.

Yenilenebilir enerji kaynaklarının kullanımı için üretim lisansı verilmesi öncesinde EPDK tarafından uzmanlık ve ihtisas konularına göre Çevre ve Orman Bakanlığı, DSİ, EİE, MTA, TEİAŞ ve ilgili bölge dağıtım şirketinden görüş alınır.

YEK Belgesi

Madde 5- Yenilenebilir enerji kaynaklarından üretilen elektrik enerjisinin iç piyasada ve uluslararası piyasalarda alım satımında kaynak türünün belirlenmesi ve takibi için üretim lisansı sahibi tüzel kişiye EPDK tarafından "Yenilenebilir Enerji Kaynak Belgesi" (YEK Belgesi) verilir.

YEK Belgesi ile ilgili usul ve esaslar yönetmelikle düzenlenir.

Yenilenebilir enerji kullanım projeksiyonu

Madde 6- Bakanlık yenilenebilir enerji kaynaklarından üretilecek elektrik enerjisinin asgari on yıllık kullanılabilirlik projeksiyonunu kaynak bazında her yıl hazırlayarak yayımlar.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Yenilenebilir Enerji Kaynaklarından Elektrik Enerjisi Üretiminde Uygulanacak Usul ve Esaslar

Uygulama esasları

Madde 7- Bu Kanun kapsamındaki yenilenebilir enerji kaynaklarından elektrik enerjisi üretim ve ticaretinde lisans sahibi tüzel kişiler aşağıdaki uygulama esaslarına tabidirler.

a) Bu Kanun kapsamındaki yenilenebilir enerji kaynaklarından üretilen elektrik enerjisi, perakende satış lisansı sahibi tüzel kişiler tarafından (b), (c) ve (d) bentlerindeki hükümlere göre tesis edilen ikili anlaşmalar çerçevesinde satın alınır.

b) Bu Kanun kapsamındaki uygulamalardan yararlanabilecek YEK Belgeli elektrik enerjisi miktarına ilişkin bilgiler, Bakanlık tarafından belirlenen projeksiyon çerçevesinde her yıl EPDK tarafından yayınlanır. Perakende satış lisansı sahibi tüzel kişilerin her biri, bir önceki takvim yılında satışa sundukları elektrik enerjisi miktarının, ülkede sattıkları toplam elektrik enerjisi miktarına oranı kadar, EPDK tarafından ilan edilen YEK Belgeli elektrik enerjisinden satın alırlar.

Ülkede arz edilen YEK Belgeli toplam elektrik enerjisi miktarının yeterli olması halinde, perakende satış lisansı sahibi tüzel kişilerin alım yükümlülüğü bir önceki takvim yılında sattıkları elektrik enerjisi miktarının yüzde sekizinden daha az olamaz.

c) 2011 yılı sonuna kadar bir takvim yılı içerisinde bu Kanun kapsamında satın alınacak elektrik enerjisi için uygulanacak fiyat; EPDK'nın belirlediği bir önceki yıla ait enflasyondan arındırılmış Türkiye ortalama elektrik toptan satış fiyatının altı Euro Centin altında olması halinde, hidrolik ve jeotermal kaynaklı elektrik için yüzde onbeş, diğer yenilenebilir kaynaklı elektrik için yüzde yirmi fazlasına kadar ve altı Euro Centi geçmemek üzere, her yılın 31 Ocak tarihine kadar, EPDK tarafından her bir kaynak için ayrı ayrı belirlenir ve yayımlanır.

d) 2011 yılı sonundan itibaren bu fiyat uygulaması işletmede altı yılını tamamlamış olan YEK Belgeli elektrik enerjisi üreten tesisler için sona erer. Perakende satış şirketleri, bu Kanun kapsamında almakla yükümlü oldukları YEK Belgeli elektrik enerjisini, öncelikle işletmede altı yılını doldurmamış olanlardan (c) bendinde belirlenen fiyat uygulamasına göre satın alır ve aldıkları elektrik enerjisi miktarı (b) bendinde belirtilen oranın altında kaldığı takdirde bu orana ulaşmak için kalan gerekli miktarı, ikili anlaşmalar çerçevesinde Türkiye ortalama elektrik toptan satış fiyatından yüksek olmamak üzere piyasa koşullarında satın alırlar.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Yatırım Dönemine İlişkin Uygulama Esasları

Yatırım dönemi uygulamaları

Madde 8– Yenilenebilir enerji kaynaklarından; hidrolik kaynaklarını kullanarak sadece kendi ihtiyaçlarını karşılamak amacıyla azami bin kilowatt'lık kurulu güce sahip izole elektrik üretim tesisi kuran gerçek ve tüzel kişilerden kesin projesi, planlaması, master planı, ön incelemesi veya ilk etüdü DSİ veya EİE tarafından hazırlanan projeler için hizmet bedelleri alınmaz.

Bu Kanun kapsamındaki;

- a) Enerji üretim tesis yatırımları,
- b) Kullanılacak elektro-mekanik sistemlerin yurt içinde imalat olarak temini,
- c) Güneş pilleri ve odaklayıcı üniteler kullanan elektrik üretim sistemleri kapsamındaki yapılacak AR-GE ve imalat yatırımları,
- d) Biyokütle kaynaklarını kullanarak elektrik enerjisi veya yakıt üretimine yönelik AR-GE tesis yatırımları,

Bakanlar Kurulu kararı ile teşviklerden yararlanılabilir.

Arazi ihtiyacına ilişkin uygulamalar

Madde 9– Devletin hüküm ve tasarrufu altındaki her türlü arazinin bu Kanun kapsamındaki yenilenebilir enerji kaynaklarından elektrik enerjisi üretimi yapmak için tahsisi durumunda, yatırım dönemi için kira dahil, herhangi bir ad altında bedel alınmaz. Bu süre tamamlandıktan sonraki süreler için kira bedeli; her yıl Maliye Bakanlığı tarafından belirlenen bedel üzerinden ödenir.

BEŞİNCİ BÖLÜM

Çeşitli Hükümler

Uygulamaların koordinasyonu

Madde 10- Bakanlık, bu Kanunda belirtilen temel ilkelerin ve yükümlülüklerin uygulanması, yönlendirilmesi, izlenmesi, değerlendirilmesi ve alınacak tedbirlerin planlanmasında koordinasyonu sağlar.

Yaptırımlar

Madde 11- Bu Kanunun 7 nci maddesi hükümlerine aykırı faaliyet gösteren perakende satış lisans sahibi tüzel kişilere EPDK tarafından 250 milyar TL idari para cezası verilir ve aykırılığın altmış gün içinde giderilmesi ihtar edilir.

Yukarıdaki para cezasını gerektiren fiillerin ihtara rağmen düzeltilmemesi veya tekrarlanması halinde para cezaları her defasında bir önceki cezanın iki katı oranında artırılarak uygulanır. Bu cezaların verildiği tarihten itibaren iki yıl içinde idari para cezası verilmesini gerektiren aynı fiil işlenmediği takdirde önceki cezalar tekrarda esas alınmaz. Ancak aynı fiil iki yıl içinde işlendiği takdirde artırılarak uygulanacak para cezasının tutarı cezaya muhatap tüzel kişinin bir önceki mali yılına ilişkin bilançosundaki gayri safı gelirinin yüzde onunu aşamaz. Cezaların bu düzeye ulaşması halinde, EPDK lisansı iptal edebilir.

Yönetmelikler

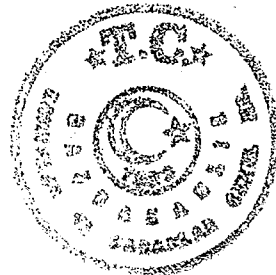
Madde 12- Bu Kanunun yürürlük tarihinden itibaren altı ay içerisinde, bu Kanunun 5 ve 7 nci maddelerine ilişkin yönetmelikler EPDK tarafından, diğer yönetmelikler Bakanlık tarafından hazırlanarak yürürlüğe konulur.

Geçici Madde 1- 4628 sayılı Elektrik Piyasası Kanunu kapsamında tanımlanan mevcut sözleşmeler arasında yer alan ve bu Kanun kapsamındaki yenilenebilir enerji kaynaklarından üretim yapan veya yapacak olan yap-işlet-devret modeli kapsamındaki tüzel kişiler, mevcut sözleşmelerinden doğan haklarından feragat etmek ve EPDK'dan üretim lisansı almak şartıyla, bu Kanun kapsamındaki uygulamalardan yararlanırlar.

Bu kapsamda olup işletmede olan tesisler için uygulamalardan yararlanma süresi, altı yıldan, tesisin işletmede bulunduğu sürenin çıkarılması ile hesaplanır.

Geçici Madde 2- Perakende satış lisansı sahibi kamu dağıtım şirketleri bu Kanunun 7 nci maddesi kapsamındaki yükümlülüklerden 1/1/2006 tarihine kadar muaftır.

Geçici Madde 3- Bu Kanunun 6 ncı maddesinde belirtilen projeksiyonlardan ilki, bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren üç ay içerisinde Bakanlık tarafından yayımlanır.

T.C.
BAŞBAKANLIK
KANUNLAR ve KARARLAR
GENEL MÜDÜRLÜĞÜ

T/ 697

Yürürlük

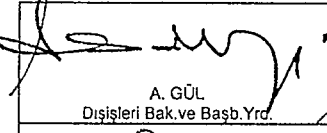
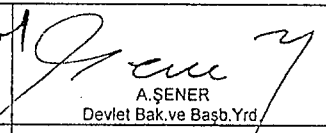
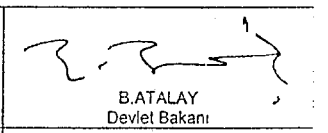
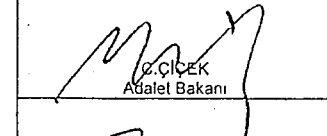
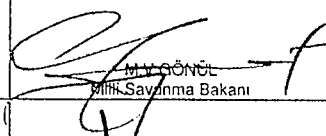
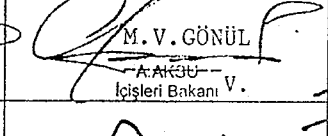
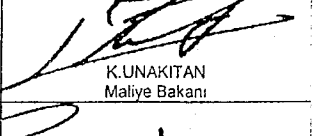
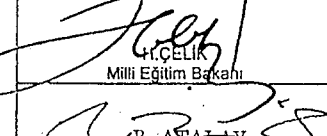
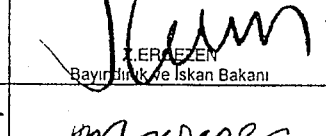
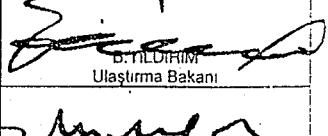
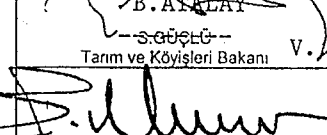
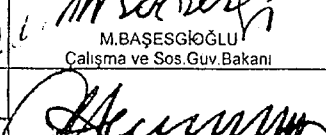
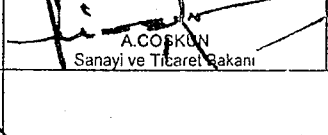
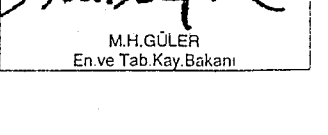
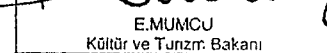
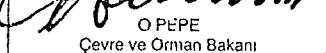
Madde 13 - Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

Madde 14 - Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

Eki

RECEP TAYYİP ERDOĞAN
BAŞBAKAN

 A. GÜL Dışişleri Bak.ve Başb.Yrd.	 A.ŞENER Devlet Bak.ve Başb.Yrd.	 M.A.ŞAHİN Devlet Bak.ve Başb.Yrd.	 B.ATALAY Devlet Bakanı
 A.BABAÇAN Devlet Bakanı	 M.AYDIN Devlet Bakanı	 G.AKŞİT Devlet Bakanı	 K.TÜZMEN Devlet Bakanı
 Ç.ÇİÇEK Adalet Bakanı	 M.V.GÖNÜL Millî Savunma Bakanı	 M.V.GÖNÜL İçişleri Bakanı V.	 K.UNAKITAN Maliye Bakanı
 H.ÇELİK Millî Eğitim Bakanı	 İ.ERDOĞAN Bayındırlık ve İskan Bakanı	 R.AKDAĞ Sağlık Bakanı	 B.İLDİRİM Ulaştırma Bakanı
 B.ATALAY Tarım ve Köyş. Bakanı V.	 M.BAŞESGİOĞLU Çalışma ve Sos.Guv.Bakanı	 A.COŞKUN Sanayi ve Ticaret Bakanı	 M.H.GÜLER En.ve Tab.Kay.Bakanı
 E.MUMCU Kültür ve Turizm Bakanı	 O.PEPE Çevre ve Orman Bakanı		

Dosya No.

101-872

894

T.C.
BAŞBAKANLIK
KANUNLAR ve KARARLAR
GENEL MÜDÜRLÜĞÜ

T/ 697

Yürürlük

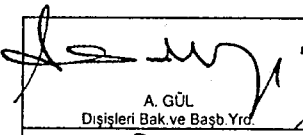
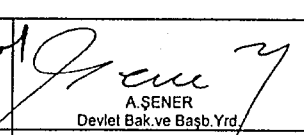
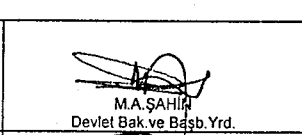
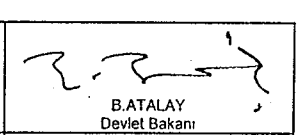
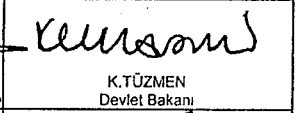
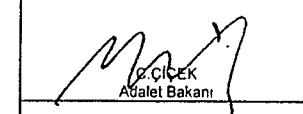
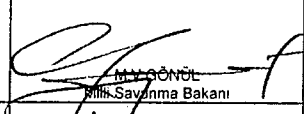
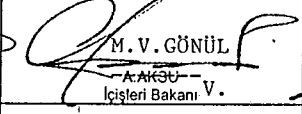
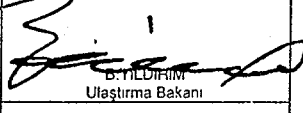
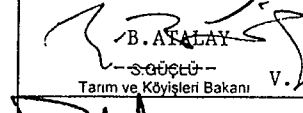
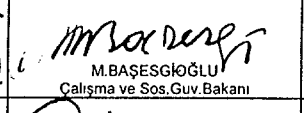
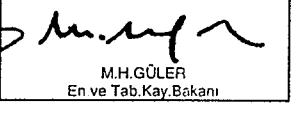
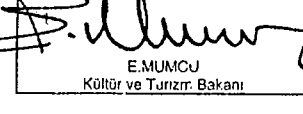
Madde 13 - Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

Madde 14 - Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

Eki

RECEP TAYYİP ERDOĞAN
BAŞBAKAN

 A. GÜL Dışişleri Bak. ve Başb. Yrd.	 A. ŞENER Devlet Bak. ve Başb. Yrd.	 M. A. ŞAHİN Devlet Bak. ve Başb. Yrd.	 B. ATALAY Devlet Bakanı
 A. BABACAN Devlet Bakanı	 M. AYDIN Devlet Bakanı	 G. AKŞİT Devlet Bakanı	 K. TÜZMEN Devlet Bakanı
 R. ÇİÇEK Adalet Bakanı	 M. V. GÖNÜL Millî Savunma Bakanı	 M. V. GÖNÜL İçişleri Bakanı	 K. UNAKITAN Maliye Bakanı
 H. ÇELİK Millî Eğitim Bakanı	 İ. ERGÜZ Bayındırık ve İskan Bakanı	 R. AKDAĞ Sağlık Bakanı	 B. YILDIRIM Ulaştırma Bakanı
 B. ATALAY Tarım ve Köylüleri Bakanı	 M. BAŞEĞİOĞLU Çalışma ve Sos. Guv. Bakanı	 A. COŞKUN Sanayi ve Ticaret Bakanı	 M. H. GÜLER En ve Tab. Kay. Bakanı
 E. MUMCU Kültür ve Turizm Bakanı	 O. PEPE Çevre ve Orman Bakanı		

Dosya No.

101-872

894